Ч. 117 Пятниця 26 мая (8 червня) 1900 Рік X

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с

Вісти полїтичні.

(До ситуациї. — З ради державної. — Подїї в Хінї.)

Внутрішне положенє представляє ся в теперішній хвили дуже незавидно. Всї переговори, ведені в послїдних днях з Молодочехами у Відни і в Будапештї, розбили ся, і нема найменшого сумніву, що зачне ся новий роздїл ческої обструкциї. Здаєть ся навіть, що обструкция буде ще сильнїйша супротив того, що умірковані сторонництва, не хотячи допустити до розвязаня парляменту, згорнули ся разом і хотять розпочати борбу, щоби полагодити найпильнїйші справи порядку дневного. В ческих кругах говорять, що буджетової провізориї Чехи не будуть щадити; обструкцию залишать лиш при дискусиї над заведенєм 9-годинного дня працї в копальнях вугля.

В буджетовім предложеню є предвиджений видаток 70 міліонів корон на інвестициї, котрі мусять бути переведені в тім роцї. Можлива річ, що остаточно в дорозї §. 14-ого буде установлена буджетова провізория разом з тим 70-міліоновим кредитом. Деякі думають, що до осени ситуация може поправити ся, або кабінет побачить, що не дасть собі ради, і віддасть свої портфелї до розпорядимости Цїсаря.

Вчерашне засїданє палати послів не уродило нїчого. Майже цїлий час, з виїмком лиш промови міністра дра Кербера, тревали читаня внесень і інтерпеляций. О годинї 4-тій по полудни перервав президент читаня інтерпеляций і удїлив голосу президентови міністрів дрови Керберови. Мінїстер в довгій і основній промові взивав парлямент до згідної працї, вказував на шкоди, які випливають для держави і всїх поодиноких народів з тої вічної язикової сварнї і заявив, що правительство не може довше стерпіти такого внутрішного неладу і заколоту. — Промову міністра перебивали голосними криками Чехи і протестували против роблених їм закидів, а пос. Герольд заявив, що Чехи будуть і дальше вести обструкцию, доки не будуть вдоволені їх баженя.

Подїї в Хінї представляють ся після послїдних урядових вістий бельґійского посольства в Пекінї о много гірше, як се виглядало з дотеперішних реляций. Боксери збурили три зелїзничі лінії цїлковито, позривали телеґрафічні дроти і спалили будинки на стациях. На стациї Паотіфу напали на поїзд, обрабували подорожних а деяких з них поранили. Шість бельґійских зелїзничих урядників тяжко ранено. Посол в Пекінї доносить, що боксери голосно покликують ся на симпатиї зі сторони цїсаревої реґентки і князів Кані і Хінтуана. Посольство зголосило в Пекінї жаданє відшкодованя на суму 25 міліонів франків. Боксери спалили місто Гуансу. З місцевого хіньского ґарнізону утїкло 200 вояків. Решта в числї 50 била ся хоробро з боксерами. Кільканайцять боксерів убито. Хіньска зелїзнича служба утїкла. З причини замордованя европейского місионаря в часї нападу на козацку ескорту панує в кругах Европейцїв осїлих в Пекінї велике зворушенє.

З ювилею краківского унїверситету.

В Кракові настав з нагоди 500-лїтного ювилею тамошного університету величезний рух. Цїле місто сьвяточно украшене, гостий прибуло множество. Між иншими приїхали мінїстер просьвіти Гартель з шефом президияльним міністерства віроісповідань радн. Ем. Фешем і др. Юр. Мадейским; мінїстер др. Пентак, намістник ґр. Пінїньский, радники секций др. Розпер і др. Моравский і др. Крім того приїхали ректор берлиньского університету др. Фукс з женою, амбасадор італїяньский ґр. Ніґра, професори Менро, Гіль з Кембридж і др. Крумбахер.

Нинї розпочало ся дїйстне торжество ювилейне. О 8 год. рано рушив похід з університету до церкви Преч. Діви Мариї, де Преосьв. епис. Пузина відправив тиху службу Божу. Звідси пішов похід до церкви сьв. Анни, де цїлу середину церкви замінено на салю засїдань, в котрій відбуло ся торжество ювилейне. В дорозї з церкви Преч. Діви Мариї до церкви сьв. Анни стрітив ся сей похід з міским походом; ректор університету ґр. Станіслав Тарновский засїв на умисно уставленій тут естрадї а а міский похід вручив єму адресу від міста. Потім перший похід пішов до церкви сьв. Анни, а міский похід пішов на Вавель, де зложив три вінцї зелїзні і 1 срібний на гробах королів Казимира Вел. і Ягайли та королевої Ядвиги.

Оногди при отвореню з'їзду істориків в Кракові, з нагоди ювилею університету, ви-

65)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого видання.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

— Ми пізнали подібного чоловіка — відозвав ся Дарій, сьміючись з одушевленя свого приятеля, — Фанеса, того Атинця, що прийшов тогди, щоби доказати нашу невинність.

— Демоцедес, той лїкар, єсть з Кротона, місцевости, що мабуть лежить на самім заходї....

— Але там — докинув Орестес — жиють Єллини так само як в Атинах. Стережіть ся тих людий, мої молоді приятелї, бо они так само хитрі, брехливі та самолюбиві, як і сильні тїлом, розумні і красні.

— Демоцедес чоловік благородний і правдолюбивий — відозвав ся Зопірос.

— А Фанеса — сказав на то Дарій — уважає Крезус так само за честного і здібного чоловіка.

— Та й Сафо — докинув Барт'я, потверджаючи ті слова — згадувала про того Атинця лиш з похвалами. Та не говорім о Єллинах, котрих Ороетес не любить, бо они роблять єму богато клопоту своєю ворушливостию.

— Лиш боги то знають! — зітхнув сатрап. — Одно грецке місто труднїйше держати в послуху, як цїлі краї межи Евфратом а Тиґром.

Підчас тих слів сатрапа приступив був Зопірос до вікна і відозвав ся, перебиваючи бесїдникови: Зьвізди стоять вже дуже високо а Барт'ї треба спокою; длятого спіши ся Даріє та зачинай розказувати о вітчинї!

Син Гістаспа потакнув головою та став розповідати про подїї, які вже знаємо. Конець Нітетиси викликав у Барт'ї щире сочувство, підчас коли викрите обманьство Амазіса здивувало і обурило всїх присутних.

Коли правдиве походженє помершої доказано так, що вже не було нїякого сумнїву — говорив оповідаючий по короткій перерві дальше — став Камбізес якби не той. Скликав нас всїх на воєнну раду, і на пирі, замість жалібної одежи, мав на собі королївскі ризи. Можете собі подумати, з якою радостию повитано надію на війну з Єгиптом. Навіть вже й сам Крезус, що прихильний Амазісови і дораджує мира де лиш може, не міг вже сим разом противити ся. На другий день, як звичайно, розважено ще раз все, що ухвалено по пяному. Коли вже відозвались були всїлякі погляди, попросив Фанес о голос і говорив добру годину. Але як він умів говорити! Здавало ся, як би єму боги клали слово за словом в уста. Наша мова, котрої він вивчив ся в так короткім часї, що аж не хоче ся вірити, плила єму медом з уст, і викликувала то сльози в очах, то грімкі оплески і дикі вибухи злости у всїх присутних. Кождий рух єго руки був хороший як рух якої танцерки, а все-таки мужеский і поважний. Я не годен переповісти єго бесїди, бо мої слова побіч єго слів звучали би як бубненє по бубнї побіч гуку громів, а коли ми наконець, одушевлені, ухвалили одноголосно війну, забрав Фанес ще раз голос і подав средства та дороги, якими можна би як найлекше прийти до побіди.

— Тут мусів Дарій втихнути, до Зопірос з голосним криком радости кинув ся єму на шию. Та й Барт'я, Ґіґес і сатрап Ороетес приняли сю вість радістно та наставали на оповідача, щоби борзо розповів дальше.

— В місяци Фарвардінї[1]) — став молодець на ново розповідати — мусять наші войска стояти на границї Єгипту, бо в Мурдадї Нїл виливає і станув би походови войска на перешкодї. Сини пустинї будуть нашому войску в їх краю, де нема керниць, доносити воду і давати провідників. Відтак хоче він богатий Кипр, котрий здобув колись для Амазіса, відобрати для нас. Король того острова задержав свою корону лиш длятого, що він вставив ся за него і длятого послухає єго ради. Атинець буде старати ся о все а він знає всї дороги і стежки, як колиб міг як то сонце обняти оком всю землю.

Ороетес потакнув головою і сказав: Та й я маю такий образ сьвіта. Один Мілезнець, Гекатей[2]), що заєдно їздить по сьвітї, нарисував єго і дав менї єго за перепустку.

[1]) Фарвардін = март; Мурдад = липень.

[2]) Як Геродот називає ся „батьком історії“, так Гекатея (Гекатаіос) з Мілету можна назвати

голосив професор руской літератури на львівскім університеті, др. Ол. Колесса, іменем Наук. Тов. ім. Шевченка слідуючу промову:

Наук. Товариство ім. Шевченка у Львові вложило на мене почестний обовязок привитати сей поважний з'їзд представників історичної науки. Товариство ім. Шевченка — се одинока чисто наукова институция україньско-руского народу, котрої теперішний розцьвіт становить важну точку в розвою мови та духових потреб і спосібностий нашого народу. Згуртовало оно до спільної наукової праці всіх інтеліґентних робітників цілої Руси України від Карпат до Дону, — всіх тих, що не відрекли ся свого народу, що серед тяжких нинішних умов єго культурного житя, не стратили віри в єго жизненність, що раді би присвоїти єму в рідній мові всі найкрасші вицьвіти людскої цивілізациї, що дорогою просьвітно наукової праці раді би здобути україньско рускому народови поважане у великій семії народів і запевнити єму красшу, ясвійшу будущину. Цїли нашого товариства виключно культурно наукові. Тому під умовою признаня нашої народної індивідуальности і пошанованя наших духових стремлінь та ідеалів ми ведені почутєм солідарности з усїма просьвіченими народами, стаємо радо рука в руку там, де іде научна робота, де іде поважна виміна мислий, де народи міряють крила свого духа. Отже беремо участь і в сїм поважнім зборі мужів науки, бажаємо з'їздови найкрасших наукових успіхів, а сночуваючи думці: „Через правду і науку до свободи“, витаємо з'їзд словами евангельскими, девізом колишного україньского Кирило Методиівского братства: „И уразумѣете истину и истина свободитъ вы“.

Новинки.

Львів дня 7-го червня 1900. —

— Іменованя. II. Намістник іменував оглядачів зьвірят і зьвірячих продуктів: Едм. Збудовского і Зенона Юрого повітовими ветеринарями, а ветеринарів Стан. Вагнера і Марияна Гайдукевича оглядачами зьвірят і зьвірячих продуктів. — Краєва дирекция скарбу у Львові іменувала старшими комісарями II. кл. в IX. кл. ранґи отсих комісарів фінансової сторожи: Ів. Земельовского, Марияна Декордого і Люд. Райндля. Комісарями старших респіцієнтів: Ал. Вочоня, Вільг. Вільбу, Вік. Макосїньского, Люд. Новака, Ант. Розвадовского і Влад. Балицкого (послїдного провізорично).

— **Перенесеня.** II. Намістник переніс повітових ветеринарів: Фр. Васнєвского з Велички до Бережан, Пінкаса Кеніґа з Перемишлян до Чешанова. Гірша Сіґаля з Бережан до Перемишлян, Ів. Новака з Тарнобжеґа до Жидачева, Йос. Загурского з Чешанова до Тарнобжеґа і Кароля Конїньского з Жидачева до Велички, а оглядача зьвірят і зьвірячих продуктів Бол. Сьвідерского зі Щакова до Підволочиск, а заразом призначив оглядачів зьвірят: Стан. Вагнера до служби при старостві в Заліщиках, а Мар. Гайдукевича до служби на входовій стациї в Щаковій.

— **Заказ приїзду еміґрантів на Сендвіцкі острови.** Правительство Сполучених Держав видало розпорядженє, що на Сендвіцких островах знесено тамошні закони а заведено американьскі. після котрих постанови що-до обмеженя приїзду еміґрантів на ті острови, обовязують там так само як в цілій Америці.

— **Нещасливі пригоди.** В Сидорові повіта гусятиньского струтила дня 29 мая селянка Олена Вівчарик через неосторожність стїнну лямпу, котра розбиваючись, облила єї горіючою нафтою. Тяжко попечена Вівчарикова закінчила житє серед страшних мук. — Дня 23-го мая в лїсї Боровій пов. бережаньского накладав селянин Іван Сикора з Вітровець дерево на вози. при чім бальок так єго придушив, що він на місци погиб.

— **Про пожар в Острові** повіта бобрецкого, доносять нам ще: Огонь, який тут вибухнув дня 27 мая, повстав в шопі господаря Осипа Патика. де, як здає ся, 14-літний паробчак Іван Король запалюючи папіроса, обходив ся неосторожно з сїрником. Погоріло 27 господарів. з котрих було 20 обезпечених на суму до висоти 14.000 К. і мають шкоди на 27.700 К. Сїмох господарів не було обезпечених і ті мають шкоду на 7.500 К.

— **Також доля!** В загальнім шпитали в Перемишли лежить від трох недїль робітник Осип Кучиньский недужий на ревматизм в ногах. Єго шестилїтна донечка позістала без всякої помочи. Єї викинено на улицю. Мала дитина сидїла цїлий день коло недужого батька а на ніч ішла спати попід чужі хати. Зразу давано дитині по троха їсти в шпитали, тепер же й того недістає, а лиш батько ділить ся обідом з дитиною, котра що дня до него приходить. Яка-ж будучність такої бідної дитини? Чи так, як з ранку, не буде у неї до останку?!

— **Неосторожність з вуглем по церквах.** Недавно погоріла в Олеши, товмацкого повіта, церков, що була обезпечена в тов. „Днїстер“ на 5000 корон. Причиною того пожару була неосторожність з вуглем. Тов. „Днїстер“ оголосило з тої причини таку пересторогу:

З нагоди сего пожару вважаємо потрібним по раз другий звернути ся до настоятелїв приходів з представленєм в справі примітивного способу переховуваня вугля по церквах і гашеня сьвітла. — Перед недавним часом забирали ми вже в тій справі голос, і в часописях публично просили ми, щоби настоятелі приходів більше звернули увагу на осторожнїйше переховуванє угля і гашенє сьвітла. Однак голос наш на жаль пролунав безуспішно, бо власне пожар церкви в Олеши повстав наслїдом такого неосторожного поведеня з углем. Справа ся є дуже важна і не можна єї легковажити, коли не бажаєсь наразити населеня місцевого і Товариства на страти.

Тимчасом навіть по деревляних церквах переховують угле в деревляних скринях, а сьвітло гасять щипцями, котрі відривають горіючий кніт, а той паде ще в половині на землю і треба єго доперва придоптати.

Просимо дуже П. Т. настоятелїв приходів, щоби зарядили средства осторожности — просимо о се і всї братства церковні — особливо, щоби угле переховувано в камінних або зелїзних начинях на камінних або мурованих підмурованях і не побіч самої деревляної стїни або иньшого деревляного предмету — як також, щоби сьвітло по відправі гашено уважно і докладно, та щоби все один з братчиків еще відтак сконтролював сю чинність. — В той спосіб уникнемо богато нещастя, а маєтки громад не будуть іти з димом.

Дирекция „Днїстра“.

— **Задержаний поїзд.** Товариство зложене з 8 осіб ішло недавно тому в долїшній Австриї гостинцем попри шлях зелїзниці до сїльця Діперсдорф де єсть пристанок, щоби звідтам поїхати особовим поїздом, що надходить з Кремсмінстер і поїхати дальше до Вартеберґа. Товариство не дійшло ще було до пристанку, коли єго здогонив поїзд ідучий з Кремсмінстер. Отже щоби можна зараз поїхати і не чекати на пристанку аж до другого по-

---

Що бо тоті Еллини вже не видумують! — сказав на то Зопірос, котрий не міг собі того пояснити в своїй голові, як то може виглядати образ землї.

— Покажу тобі завтра мою мідянну плиту — сказав єму Ороетес; — але тепер не перебиваймо вже знову Дарієви.

— Отже Фанес пішов до Арабії — говорив оповідаючий дальше, — а Прексаспес поїхав, щоби тобі Ороетесе приказати не лиш набрать тілько войска, кілько лиш буде можна, особливо же Йонців і Карийців, котрих проводирем буде Атинець, але й предложити Полікратесови союз з нами.

— Союз з тим розбишаком морским? — спитав Ороетес, котрому чоло захмурилось.

— Тому самому — сказав Прексаспес не зважаючи сьвідомо на неохотну міну Ороетеса. — Властитель так многих і знаменитих кораблїв обіцяв ся вже Фанесови а то увінчає моє посольство добрим успіхом.

— Вистало би фенікійских, сирийских і йоньских кораблів воєнних — відповів сатрап — щоби дати раду египетскій фльоті.

— То правда! Але як би Полікратес станув проти нас, то ледви чи ми удержались би на мори; таже ти сам казав, що він робить на еґейскім мори, що хоче.

— А я все-таки противний всякому союзови з розбишаком!

— М шукаємо передовсїм сильних союзників, а Полікратесова сила морска єсть величезна. Аж коли при єго помочи дістанемо Египет в свої руки, буде час упокорити єго зухвалість. Але поки що мушу тебе просити, щоби ти не показував свого особистого гніву, а памятав лиш на то, щоби нам наше діло удало ся. То кажу тобі в імени короля, котрого перстїнь маю на руці а котрий менї приказано тобі показати.

Ороетес зробив малий поклін перед тим знаком королївскої власти і спитав: Чого жадає Камбізес від мене?

— Приказує тобі, щоби ти старав ся всїма силами, аби прийшло до союза з тим Самійцем. А також маєш прийти з своїм войском о скілько можна борзо до державного войска на вавилоньскій рівнині.

Сатрап поклонив ся і в упертій поставі вийшов з комнати.

Коли вже не чути було єго кроків на камінним підсїню середного подвиря, відозвав ся Зопірос:

— Бідний чоловічиско! То прикро для него кланяти ся тому зухвалому, котрий нераз допік єму дуже. От погадайте собі хоч би лиш тоту історию з лікарем!

— Ти мягкого серця — сказав Дарій перебиваючи приятелеви. — Той Ороетес менї не подобає ся! Так не можна приймати віякого приказу королївского! А ви не видїли як він закусив губи, що аж кров потекла, коли Прексаспес показав єму перстїнь короля?

— То якийсь зухвалий чоловік! — відозвав ся на то і посол. — Вийшов від нас так борзо, бо не міг вже довше опанувати свого гніву.

— Мимо того я тебе прошу — відозвав ся Барт'я — не кажи мому братови о поведеню сатрапа, котрому я винен вдячність.

— Прексаспес поклонив ся, а Дарій сказав: На всякий случай треба мати бачне око на сего чоловіка. Як раз на сїм місци так далеко від королївскої брами, посеред ворожих народів, треба нам намістників, котріби охотнїйше слухали свого володїтеля як Ороетес, котрому здає ся, що він лїдийский король.

— А ти гнїваєш ся на сатрапа? — спитав Зопірос.

— Менї так здає ся — відповів Дарій — Кого лиш перший раз побачу, той від першої зараз хвилї викликує в менї або прихильність або відразу. То скоре невиясненє чувство, рідко коли мене завело. Ороетес вже не подобав ся менї, заким я ще почув слово з єго уст. Таке саме було і з Египтянином Псамтіком, підчас коли я до Амазиса мене щось тягнуло.

— Ти таки иншої вдачі, як ми! — засьміяв ся Зопірос. Але зроби менї ласку і дай спокій Ороетесови; добре зробив, що пішов, бо можеш свобіднїйше говорити о рідних сторонах. Що порабляє Касандана і твоя богиня Атоса? Як жиє ся Кревусови? Що там роблять мої жінки? Дістануть незадовго нову товаришку, бо мене взяла охота засватати у Ороетеса єго хорошеньку донечку. Ми вже собі очами наговорили всїляких любощів. Не знаю чи ми говорили по перски чи по сирийски; але ми наговорили собі найкрасших річий.

„батьком географії“. Він поправив карти Анаксімандра і написав велике діло: „Подорож доокола сьвіта“, котре на жаль з виїмкою малих уривків затратило ся, а котре стародавні уважали за найзнаменитше в своїм роді. Він знав, як каже Геродот, дуже докладно всї части перской держави і їздив також до Египту. Він жив в часї нашого оповіданя, бо родив ся около 550 р. перед Хр. в Мілєтї і дожив упадку сего міста (496). Впрочім були вже й перед ним географічні карти. Найдавнїйшою єсть карта копалень золота, що знаходить ся в египетскім музею в Турині, а котру рисував якийсь египетский жрец дуже вправною рукою і в такій провкциї, котра дає досить докладний образ околиці.

їзду, котрий відходить по полудни, стали деякі люди з товариства вимахувати палицями і парасолями аби поїзд вдержано і поїзд дійстно станув. Отже за то запізвано тих, що задержали поїзд перед суд за провину з §. 431 закона карного, котрий каже, що можна допустити ся каригодної провини таким ділом, котре в своїх наслідках, кождому легко зрозумілих, може стати ся небезпечним для житя і здоровля людий. Суд повітовий в Кремсмінстер увільнив запізваних а то на тій основі оборони, що посунене на машині, котре здержало поїзд, не може преці зашкодити небезпечности пасажирів. Против сего вироку вніс прокуратор зажаленє неважности для бережения закона а найвисший трибунал скасував вирок мотивуючи так своє рішене: Суд повітовий обняв судово-карне понятє небезпечности занадто тісно, скоро взяв під розвагу лиш безпосередний наслідок задержаня поїзду гальмою. Він не розважив того, що не предвиджене зарядженє на отвертім шляху може викликати взагалі неправильности в руху і що вже з того самого може настати якась небезпечність для руху, для їдучої публики і для служби зелізничої. В повисшім случаю була ті обставини скомплїковані з опізненем поїзду і наслідками попереднего ушкодженя елементарного. Могло також настати нове ушкодженє шляху внаслідок наглого здержаня поїзду. Тими всіма обставинами вирок суду повітового не займав ся і длятого треба его скасувати.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: З днем 15 мая с. р. заведено предприємство довозове на стациї ц. к. зелїзниць державних в Закопанім. Бюро сего предприємства поміщене при „Ognisku Zakopańskiem“ Оно доставляє за відповідною оплатою, під одвічальностию заряду зелїзничого, посилки звичайні і посьпішні зі стациї Закопане до помешкань і складів адресатів в Закопанім і Кузницях і забирає звідтам такі посилки до стациї.

Курс львівский.

Дня 6-ого червня 1900.	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	676·—	684·—
Банку кред. гал. по 200 зр. . .	—·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	538·—	546·—
Акциї гарбарні Ряшів	—·—	150·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	475·—	490·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	92·—	92·70
Банку гіпот. 5% преміов. . . .	109·30	110·—
Банку гіпот. 4½%	98·30	99·—
4½% листи застав. Банку краєв.	99·30	100·—
4% листи застав. Банку краєв. .	93·25	93·25
Листи застав. Тов. кред. 4% . .	93·—	93·70
„ „ 4% льос. в 41 літ.	93·—	93.70
„ „ 4% льос. в 56 літ.	91·70	92·40
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	95·30	96·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	100·50	101·20
„ „ „ „ 4½%	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·30	94·—
Позичка краєв. з 1873 по 6%	102·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	92·—	92·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	90·30	91·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	70·—	73·—
Міста Станиславова	127·—	—·—
Австр. червон. хреста (Курс віденьский)	40·25	41·25
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	19·75	20·75
Італ. черв. хреста (Курс віденьский)	22·—	25·—
Архікн. Рудольфа (Курс віденьский)	63·50	65·50
Базиліка (Курс віденьский)	12·—	14·—
Joszif (Курс віденьский)	7·—	8·40
Сербскі табакові (Курс віденьский)	—·—	—·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·30	11·46
Рубель паперовий	2·55	2·56
100 марок німецких	118·—	118·60
Доляр америк.	4·80	5·00

Телеґрами.

Відень 7 червня. Вчерашна нарада визначних членів правиці, скликана п. Яворским не довела до ніякого успіху і єї відложено до нині.

Вашинґтон 7 червня. Американьский посол з Пекіну телеґрафує, що положене погіршило ся. Правительство вислало до Таку одну канонірску лодь з Манїлї.

Льондон 7 червня. Daily Mail доносить з Шанґаю, що 2000 войска російского одержало приказ вступити до Пекіну.

Льондон, 7 червня. Маршалок Робертс доносить, що 13 баталїон кінних стрільців і відділ охотників мусїли піддати ся Бурам коло Линдлея, окружені переважаючими силами. Ґенерал Метуен поспішив ім на поміч, але прийшов за пізно.

Капштадт 7 червня. Звідси відходить 200 охотників до Дуґлян на поміч ґен. Уорренови.

За редакцию відповідає Адам Креховецкий

Приятелї стали сьміяти ся а Дарій прилучаючись до загальної веселости відозвав ся: А тепер послухайте веселої вісти, котру я собі поправді яко найлїпшу сховав аж на сам послідок. Чуєш, Бартє, нашур уха! Твоя мати благородна Касандана провиділа знову! Таки так — то чиста, чистїсенька правда! — Хто єї вилїчив? — А хтож би инший як не той згризливий Єгиптиянин, котрий тепер став ще більше понурим як був давнїйше. Лиш успокійте ся і дайте менї дальше розказувати, бо стане свитати, заким Бартя піде спочивати. Впрочім повинні ми вже тепер розійти ся, бо що було найкрасшого то ви вже чули і нехай вам тепер приснить ся. Не хочете? То хиба в імя Мітри мушу розповідати дальше, хоч менї аж серце при тім крає ся.

— Зачнім від короля! — Доки був Фанес у Вавилонї, то здавало ся, як би він забув на своє горюванє по Єгиптиянцї. Атинець не сьмів нїколи відступати від него. Були такі нероздільні як той Рекш і Рустен. Камбізес в тім товаристві не мав часу сумувати, бо Еллин що хвиля впадав на иншу гадку і забавляв не лиш короля, але й нас всїх. При тім кодий був єму прихильний мабудь длятого, що поправдї нїхто не міг завидувати єму. Бо скоро він, бачите, був на хвильку сам один, то очи заходили єму сльозами, коли пригадав собі убитого сина. Тому то треба було подвійно дивувати ся єго великій веселости, котру він умів перенести і на твого поважного брата, любий Бартє. — Що дня рано їхав він з Камбізесом і з нами всїми над Евфрат і тїшив ся коли видів, як вправляють ся хлопцї Ахеменїдів. Коли видів, як тоті хлопчиска чвалували попри піскові горби та стріляли в стоячі на них горшки; коли побачив, як они кидали один на другого колодами і зручно їх виминали,[3]) признав, що не мігби так само зробити, але зато підоймав ся кидати ратищем та бороти ся так само як і ми. А що він чоловік живої вдачи той й зараз зіскочив з коня, скинув з себе — аж соромно казати[4]) — одїж і на велику радість хлопцїв кинув їх учителем боротьба як пером в пісок. Відтак поборов ще кількох хвальків та був би и мене поборов, як би не то що вже був утомив ся. Впрочім можете менї вірити, що я сильнїйший від него, бо можу піднести тяжшу колоду; але Атинець такий як той пискір та уміє дивно вхопити свого противника. Та й єго нагота єму при тім помагає. По правдї сказавши не було би то зле бороти ся розібраним і дотого мастити собі тїло оливою як то роблять Еллини. — А в киданю ратищем перевисшив нас також, але зато стріла короля, котрий як знаєте гордить ся тим, що єсть найлїпшим стрільцем, полетїла дальше як єго. Найбільше хвалив наш звичай, що той котрого кинули на землю, цїлував того в руку, хто єго кинув. Наконець показав нам новий рід вправ, а то борбу на кулаки. Але того як уживати тої борби не хотів він показати на нїякім вільнім; длятого казав король прийти найбільшому і найсильнїйшому із всїх слуг, мому паробкови від коний Бессусови, котрий своїми величезними руками стискав коневи задні ноги так, що кониско дрожав і не мігру шити ся. Той страшенний забіяка, котрий бодай о голову був висший від Фанеса, сьміяв ся і здвигав плечима, коли довідав ся, що має бити ся на кулаки з тим якимсь чужим панком. Певний побіди виступив він був против Атинця і замахнув ся на него з такою силою, що був би й слоня забив; але Фанес відскочив і в тійже хвили вцідив велита голим кулаком з такою силою межи очи, що єму поплила кров ротом і носом і той брусуватий хлопиця з криком повалив ся на землю. Коли єго підняли, лице єго виглядало як зеленавосиний гарбуз. Хлопцї тїшили ся, а ми подивляли вручність Еллина і раді були з того, що король в добрім гуморі, котрий особливо тогди показував ся, коли Фанес при звуках лютнї сьпівав єму веселі грецкі піснї і мельодиї до танцю.

Тимчасом Касандана при помочи штуки Єгиптиянина Небенхаріго провиділа знову, подія, котра розуміє ся причинила ся до того, що король ще менше був задумчивий і ще менше сумував. Для нас настали були добрі часи і я хотів вже старати ся о руку Атоси, коли Фанес вибрав ся до Арабії і все змінило ся.

(Дальше буде).

[3]) Німецкий учений Нібур в своїй подорожи до Азиї видів в Шираз як там молоді люди забавляли ся тим способом. Той рід забави був і в стародавній Перзиї.

[4]) На всході уважала ся нагота за щось дуже неприличного, підчас коли Греки не знали нїчо красшого як голе тїло. Коли гетера Фріне мусїла одного разу за зневагу віри ставати перед судиями і ті хотїли вже єї засудити, оборонець красної женщини розірвав на ній сукню і відкрив єї груди. Штучка удала ся; бо чудово красна форма тїла так на них вплинула, що они в переконаню, що богиня Афродіте могла хиба лиш ту надїлити такою красою, котру любить, увільнили єї від вини.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).